

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Turkové a soudců JUDr. Dagmar Nygrínové a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobce: **M. R.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, poštovní schránka 21/OAM, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 31. 5. 2005, č. j. 5 Az 4/2005 – 15,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 31. 5. 2005, č. j. 5 Az 4/2005 – 15, zamítl žalobu žalobce podanou proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 1. 2005, č. j. OAM-13/LE-03-07-2005, a rozhodl dále, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Napadeným rozhodnutím žalovaného nebyl žalobci udělen azyl podle ustanovení § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), a dále na žalobce nebyla vztažena překážka vycestování ve smyslu ustanovení § 91 zákona o azylu. Městský soud v Praze dospěl v odůvodnění napadeného rozsudku k závěru, že žaloba žalobce ze dne 11. 2. 2005 není důvodná, a proto ji v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), zamítl.

Proti tomuto rozsudku podal žalobce (dále jen stěžovatel) kasační stížnost, ve které namítal, že je příslušníkem albánské menšiny, muslimského vyznání. O azyl požádal z důvodu války v Makedonii v roce 2001, protože byl povolán do armády. V té době však nebyl ve vlasti, do armády nenastoupil a v případě návratu bude uvězněn kvůli neuposlechnutí povolávacího rozkazu. Stěžovatel se rovněž obává národnostního pronásledování, protože jako Albánc nechtěl válčit proti svému národu. V Makedonii je hledán, protože měl údajně ze zahraničí pomáhat Kosovské osvobozené armádě, což se dozvěděl v telefonickém rozhovoru se svým synem. Podle stěžovatele byly změny provedené v Makedonii pouze „na oko politických scén“, skutečné dění uvnitř státu však nikdo ze zahraničí nevidí a stěžovatel je nemůže nijak dokázat. Stěžovatel navrhl, aby byl rozsudek Městského soudu v Praze zrušen a věc byla tomuto soudu vrácena k dalšímu řízení.

Kasační stížnost je podána opožděně.

Z obsahu spisu plyne, že rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 31. 5. 2005, č. j. 5 Az 4/2005 – 15, byl stěžovateli doručen dne 9. 6. 2005, což stěžovatel potvrdil vlastnoručním podpisem na doručence, která je založena ve spisu.

Napadený rozsudek obsahuje řádné poučení o místu a lhůtě k podání kasační stížnosti. V poučení napadeného rozsudku je v souladu s ustanovením § 106 odst. 2 s. ř. s. správně uvedeno, že proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu prostřednictvím Městského soudu v Praze.

Podle ustanovení § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu začíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. To neplatí o lhůtách stanovených podle hodin. Podle odst. 2 téhož ustanovení, lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků, končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce.

Podle ustanovení § 40 odst. 4 s. ř. s. je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.

Jak již bylo výše uvedeno, napadené rozhodnutí bylo stěžovateli doručeno ve čtvrtek dne 9. 6. 2005. Lhůta dvou týdnů k podání kasační stížnosti počala běžet v pátek dne 10. 6. 2005 (§ 40 odst. 1 s. ř. s.) a skončila ve čtvrtek dne 23. 6. 2005 (§ 40 odst. 2 s. ř. s.).

K zachování lhůty pro podání kasační stížnosti bylo třeba, aby nejpozději dne 23. 6. 2005 byla kasační stížnost předána soudu, nebo soudu zaslána prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence, anebo předána orgánu, který má povinnost podání doručit.

Z obsahu spisu vyplývá, že kasační stížnost byla podána k doručení Nejvyššímu soudu České republiky na poště v Praze až dne 24. 6. 2005, tedy opožděně.

Nejvyšší správní soud k tomu podotýká, že podle ustanovení § 106 odst. 4 s. ř. s. se kasační stížnost podává u soudu, který napadené rozhodnutí vydal; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Nejvyššího správního soudu.

Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu kasační stížnost proti rozsudku krajského soudu zasláná vrchnímu soudu je podána včas pouze tehdy, byla-li ve lhůtě k podání kasační stížnosti vrchním soudem odeslána (předána k poštovní přepravě) krajskému soudu, který napadený rozsudek vydal, nebo Nejvyššímu správnímu soudu (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 3. 2003, č. j. 3 Ads 8/2003 – 17, publikované ve Sbírce rozhodnutí Nejvyššího správního soudu pod č. 101/2004).

V posuzované věci byla kasační stížnost podána k doručení věcně nepřislušnému Nejvyššímu soudu České republiky opožděně a doručena byla až dne 27. 6. 2005. Není proto pochyb o tom, že byla Nejvyššímu správnímu soudu postoupena po uplynutí lhůty k podání kasační stížnosti, tedy rovněž opožděně.

Z výše uvedeného je tedy zcela zřejmé, že kasační stížnost je opožděná. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 31. 5. 2005, č. j. 5 Az 4/2005 – 15, odmítl podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., neboť byla podána opožděně. Za dané procesní situace se Nejvyšší správní soud pro nadbytečnost nezabýval nedostatkem povinného zastoupení stěžovatele, ani vadami kasační stížnosti a nevyzýval stěžovatele k odstranění těchto nedostatků.

O náhradě nákladů řízení před Nejvyšším správním soudem bylo za použití ustanovení § 60 odst. 3 a § 120 s. ř. s. rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. dubna 2006

JUDr. Marie Turková
předsedkyně senátu